

далечни роднини. Чичото на Таралежко, единъ старъ, мършавъ Таралежъ, пристигна най-късно и така силно почна да го прегръща, че цѣлъ го избоде съ старитѣ си твърди бодли. А нашъ Таралежко, важенъ като нѣкой принцъ, разправяше за своитѣ приключения по топлитѣ и студени страни така увлѣкателно, че единъ отъ таралежковитѣ братовчеди, едно младо неопитно таралежче, скочи отъ мѣстото си и извика:

— И азъ ще отида да намѣря Мешко! И азъ искамъ да се кача на аеропланъ. И азъ искамъ да обиколя чужди, непознати страни и да се преборя и премѣря силитѣ си съ опаснитѣ африкански змии и севернитѣ бѣли мечки.

И младото таралежче тръгна да търси Мешко, но никъде го не намѣри, защото съ него въ това време се случи нѣщо съвсемъ неочаквано.

Мешко, който бѣше умно момче, никакъ не се разсърди, че Таралежко го е напусналъ.

— Най-после, и той има сърдце, и той има майка и другари. . . . Защо да не иде да ги види? — казваше Мешко на момчетата.

— Така е, право е, — признаваха другаритѣ му и следеха съ вперени къмъ небето очи шаренитѣ си хвърчила. И тѣй както гледаха нагоре, изведнажъ всички забелязаха единъ голѣмъ аеропланъ, който идѣше отъ югъ. Сърдцето на Мешко трепна.

— Тоя аеропланъ иде за мене, — рече той, — ще видите.

Аеропланътъ слѣзе край селото и отъ него излѣзе авиаторътъ на богатия търговецъ отъ Каиро. Той носѣше едно писмо до Мешко. Това писмо бѣше отъ богатия търговецъ и въ него се казваше :

„Драги Мешко, тръгни веднага за Каиро. Тукъ ти ще се учишъ и ще свършишъ каквото училище искашъ. Пж-тешествията сж хубаво нѣщо, но безъ учение никой не може да стане истински прочутъ и уважаванъ отъ всички човѣкъ. Тукъ ти ще имашъ за другаръ моята дъщеря, която ти спаси отъ чернокожитѣ и която те много обича. Когато порастнешъ, можешъ да доведешъ и майка си. Чакамъ те и те цѣлувамъ бащински“.